

Dosarul nr. 2ra-89/21

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul central, Judecător - V. Belous

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, Judecători – I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu

D E C I Z I E

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, Judecătorul
Judecători

Svetlana Filincova
Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de avocatul Cojocarul Elena în interesele lui Pogorevici Iurie,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Diaconu Vasile către Pogorevici Iurie, Pogorevici Jermena și Pogorevici David cu privire la constatarea nulității actelor juridice,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 03 septembrie 2020, prin care s-a admis apelul declarat de avocatul Gherman Diomid în interesele lui Diaconu Vasile și s-a casat hotărârea Judecătoria Soroca, sediul central, din 18 octombrie 2019, cu emiterea unei noi hotărâri,

c o n s t a t ă:

La 17 mai 2019, Diaconu Vasile a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Pogorevici Iurie, Pogorevici Jermena și Pogorevici David cu privire la constatarea nulității contractelor de donație nr.1621 și nr.1622 din 22 aprilie 2015, și restituirea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 19 martie 2015, în baza contractului de împrumut, i-a dat lui Pogorevici Iurie suma de 18310 dolari SUA, cu termen de rambursare până la 19 aprilie 2015, însă la scadență, pârâtul nu a executat obligația de restituire a împrumutului.

Prin ordonanța Judecătoria Râșcani mun. Chișinău din 28 septembrie 2015, s-a dispus încasarea de la Pogorevici Iurie în beneficiul lui Diaconu Vasile, a datoriei în sumă de 18310 dolari SUA și 5496 lei cu titlul de taxă de stat.

Ulterior, în temeiul documentului executoriu nr. 2p/o/642/15 din 28 septembrie 2015, emis de Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău, s-a dispus intentarea procedurii de executare.

În scopul asigurării executării documentului executoriu, Executorul judecătoresc Iacob Miron, a dispus aplicarea sechestrului asupra mijloacelor financiare deținute de Pogorevici Iurie pe conturile bancare în toate instituțiile bancare din RM.

În cadrul procedurii de executare a documentului executoriu s-a constatat că Pogorevici Iurie și soția acestuia, Pogorevici Jermena, nu dispun cu drept de

proprietate de bunuri imobile, de oarecare unități de transport, nici nu figurează în calitate de fondator, asociat sau administrator al careva întreprinderi.

Totodată, s-a constatat că, prin contractul de donație nr.1621 din 22 aprilie 2015, pârâții Pogorevici Iurie și Pogorevici Jermena, au donat fiului minor Pogorevici David, imobilul format din casa de locuit individuală, cu suprafața de 123,1 m² cu construcțiile accesorii, cu suprafața de 5,2 m², 27,6 m², 1,4 m² împreună cu terenul pentru construcții pe care se află cu suprafața de 0,1309 ha, situate pe adresa r-ului Soroca, s. Xxxxx, str. Gutuilor 4, numerele cadastrale xxxxx.196, xxxxx.196.01, xxxxx.192.02, xxxxx.196.03 și xxxxx.196.05, iar prin contractul de donație nr.1622 din 22 aprilie 2015, au donat bunul imobil amplasat în r-ul Soroca, s.Xxxxx, terenul-grădină cu suprafața totală de 0,1201 ha, cu numărul cadastral xxxxx.198.

Astfel, înstrăinând bunurile prin contractele de donație, Pogorevici Iurie și Pogorevici Jermena au manifestat un comportament dolosiv, fără intenția de a produce efecte juridice, încheierea contractelor având scop retragerea de sub urmărire a bunurilor imobile și de a crea obstacole la executarea încasării forțate a datoriei, fiind evidentă intenția directă și dolosivă a pârâților Pogorevici Iurie, Pogorevici Jermena și Pogorevici David de a înstrăina bunurile imobile.

A mai menționat reclamantul că tranzacțiile reflectate supra s-au planificat din start și au un caracter fictiv, fără intenția de a produce efecte juridice, realizarea acestora având ca scop final retragerea de sub urmărire a bunurilor imobile, fapt despre care cu certitudine cunoștea și Pogorevici David, care este fiul pârâților Pogorevici Iurie și Pogorevici Jermena.

Prin hotărârea Judecătorei Soroca, sediul central din 18 octombrie 2019, cererea de chemare în judecată depusă de Diaconu Vasile către Pogorevici Iurie, Pogorevici Jermena și Pogorevici David cu privire la nulitatea actelor juridice, a fost respinsă.

La 23 octombrie 2019, avocatul Gherman Diomid, în interesele lui Diaconu Vasile, a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 03 septembrie 2020, a fost admis apelul declarat de avocatul Gherman Diomid, în interesele lui Diaconu Vasile, cu casarea hotărârii Judecătorei Soroca, sediul central, din 18 octombrie 2019 și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea lui Diaconu Vasile a fost admisă.

S-a constatat nulitatea absolută a contractelor de donație nr.1621 și 1622 din 22 aprilie 2015 a imobilelor cu nr. cadastrale xxxxx.196, xxxxx.196.01, xxxxx.196.02, xxxxx.196.03 și xxxxx.196.05, amplasate pe str. Gutuilor nr.4, s. Xxxxx, r-ul Soroca și a imobilului cu nr. cadastral 4xxxx198, amplasat în extravilanul s. Xxxxx, r-ul Soroca, încheiate între Pogorevici Iurie, Pogorevici Jermena în calitate de donatori și Pogorevici David în calitate de donatar.

S-a radiat din Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate a lui Pogorevici David în privința bunurilor imobile date.

S-au încasat în mod solidar de la Pogorevici Iurie și Pogorevici Jermena în beneficiul lui Diaconu Vasile cheltuielile de judecată în sumă de 9375,50 lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că în urma încheierii contractelor de donație din 22 aprilie 2015, creditorului i-a fost cauzat un prejudiciu, prin micșorarea efectivă a activelor debitorului, ceea ce a determinat incapacitatea de plată a ultimului, fapt confirmat prin imposibilitatea executării hotărârii judecătorești.

De asemenea, instanța de apel a considerat demonstrată fraudă debitorului Pogorevici Iurie care a acționat cu rea-credință și intenționat în vederea înstrăinării

bunurilor ce îi aparțin cu drept de proprietate, pentru a evita eventuala urmărire a acestora în procedura de executare. Or, toate circumstanțele constatate denotă faptul că actul juridic de înstrăinare a bunurilor imobile este fictiv.

La 02 noiembrie 2020, avocatul Cojocaru Elena în interesele lui Pogorevici Iurie, a declarat recurs, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 03 septembrie 2020, solicitând casarea actului judecătoresc contestat și menținerea hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul central din 18 octombrie 2019.

În motivarea recursului, s-a invocat că circumstanțele constatate de instanța de apel, sunt lipsite de raționament, deoarece din materialele cauzei se denotă cert executarea obligațiilor lui Pogorevici Iurie, în calitate de debitor, față de Diaconu Vasile, în calitate de creditor, atât în cadrul procedurii de executare a documentului executoriu, cât și în afara lui, prin transferurile bănești în perioada 2016 - 2019.

De asemenea, consideră eronată concluzia instanței de apel cu privire la comportamentul de rea-credință a debitorului, or, contractele de donație, au fost încheiate la 22 aprilie 2015, anterior emiterii ordonanței Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 28 septembrie 2015.

La 03 decembrie 2020, a fost înregistrată referința intimatului Diaconu Vasile, la cererea de recurs depusă în interesele lui Pogorevici Iurie, iar la 14 decembrie 2020, a fost înregistrată referința suplimentară, prin care s-a solicitat respingerea recursului declarat, ca fiind inadmisibil.

Cu referire la termenii de procedură, este de menționat că, în conformitate cu art.434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, la 05 octombrie 2020, Curtea de Apel Bălți a expediat participanților la proces, decizia din 03 septembrie 2020, iar la 08 octombrie 2020, avocatul Cojocaru Elena și Pogorevici Iurie au recepționat actul judecătoresc, fapt confirmat prin avizele semnate de aceștia. (f.d. 182-183)

Astfel, în conformitate cu art.434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului consideră că cererea de recurs, înregistrată la 02 noiembrie 2020, este depusă în termen

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 10 februarie 2021, recursul declarat de avocatul Cojocaru Elena în interesele lui Pogorevici Iurie împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 03 septembrie 2020, a fost considerat admisibil.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de avocatul Cojocaru Elena în interesele lui Pogorevici Iurie și va casa decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată, dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin.(3) din Codul de procedură civilă, în urma examinării recursului, instanța de recurs emite o decizie care rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se consideră a fi emisă din momentul plasării acesteia pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Colegiul lărgit constată că, prin ordonanța Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 28 septembrie 2015, s-a dispus încasarea de la Pogorevici Iurie în beneficiul lui Diaconu Vasile, a datoriei în sumă de 18310 dolari SUA și 5496 lei cu titlul de taxă de stat, iar în temeiul documentului executoriu nr. 2p/o/642/15 din 28 septembrie 2015, emis de Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău, s-a dispus intentarea procedurii de executare, cu aplicarea măsurilor asiguratorii de rigoare.

Totodată, prin contractul de donație nr.1621 din 22 aprilie 2015, Pogorevici Iurie și Pogorevici Jermena i-au donat fiului minor Pogorevici David imobilul format din casa de locuit individuală, cu suprafața de 123,1 m² și construcțiile accesorii, cu suprafața de 5,2 m², 27,6 m², 1,4 m², împreună cu terenul pentru construcții pe care se află cu suprafața de 0,1309 ha, situate pe adresa r-ul Soroca, s. Xxxxx, str. Gutuilor 4, nr. cadastrale xxxxx.196, xxxxx.196.01, xxxxx.192.02, xxxxx.196.03 și xxxxx.196.05, iar prin contractul de donație nr.1622 din 22 aprilie 2015, au donat bunul imobil amplasat în r-ul Soroca, s.Xxxxx, terenul-grădină cu suprafața totală de 0,1201 ha, cu numărul cadastral xxxxx.198.

Astfel, invocând că în cadrul procedurii de executare a documentului executoriu s-a constatat că Pogorevici Iurie și soția acestuia, Pogorevici Jermena, nu dispun cu drept de proprietate de bunuri care ar putea fi urmărite, Diaconu Vasile a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Pogorevici Iurie, Pogorevici Jermena și Pogorevici David cu privire la constatarea nulității contractelor de donație nr.1621 și nr.1622 din 22 aprilie 2015, și restituirea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prin hotărârea din 18 octombrie 2019, Judecătoria Soroca, sediul central a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 03 septembrie 2020, a fost admis apelul declarat de avocatul Gherman Diomid, în interesele lui Diaconu Vasile, cu casarea hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul central, din 18 octombrie 2019 și emiterea unei noi hotărâri prin care: - S-a admis acțiunea lui Diaconu Vasile privind constatarea nulității actelor juridice; - S-a constatat nulitatea absolută a contractelor de donație nr.1621 și 1622 din 22 aprilie 2015 a imobilelor cu nr. cadastral xxxxx.196, xxxxx.196.01, xxxxx.196.02, xxxxx.196.03, xxxxx.196.05, amplasate pe str. Gutuilor nr.4, s. Xxxxx, r-ul Soroca și a imobilului cu nr. cadastral 4xxxxx198 amplasat în extravilanul s. Xxxxx, r-ul Soroca, încheiate între Pogorevici Iurie, Pogorevici Jermena în calitate de donatori și Pogorevici David în calitate de donatar; - S-a radiat din Registrul bunurilor imobile, dreptul de proprietate a lui Pogorevici David, în privința bunurilor imobile date; S-a încasat în mod solidar, de la Pogorevici Iurie și Pogorevici Jermena în beneficiul lui Diaconu Vasile, cheltuielile de judecată în sumă de 9375,50 lei.

Examinând materialele cauzei, Colegiul constată că instanța de apel a examinat superficial cauza civilă, fără să dea o apreciere circumstanțelor cauzei, precum și probelor anexate la dosar, care sunt importante pentru soluționarea justă a litigiului, astfel concluziile instanței fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii.

În susținerea concluziei reflectate, instanța de recurs reține că, instanța de apel nu a argumentat cu suficientă claritate necesitatea nulității actelor juridice, deoarece din textul soluției adoptate, nu se reliefează o motivare amplă și nu sunt apreciate toate probele importante pentru soluționarea cauzei. Deși, în conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Astfel, instanța de apel și-a bazat concluzia pe faptul că, în urma încheierii contractelor de donație din 22 aprilie 2015, s-au micșorat activele debitorului Pogorevici Iurie, ceea ce a determinat incapacitatea de plată a ultimului față de creditorul Diaconu Vasile.

La fel, instanța de apel a considerat că fraudă debitorului Pogorevici Iurie, se manifestă prin faptul că a acționat cu bună știință și intenționat în vederea înstrăinării bunurilor ce îi aparțin cu drept de proprietate, pentru a evita eventuala urmărire a acestora în procedura de executare.

Totodată, Colegiul lărgit menționează că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că potrivit materialelor cauzei, anterior emiterii hotărârii atacate cu apel, debitorul Pogorevici Iurie, periodic, efectua achitări în beneficiul creditorului Diaconu Vasile, inclusiv în procedura de executare, aflată la executorul judecătoresc Miron Iacob. (f.d.53 - 61)

Mai mult ca atât, potrivit probelor anexate deja în cadrul instanței de apel, de asemenea se constată că debitorul Pogorevici Iurie, a mai achitat careva sume bănești în beneficiul creditorului Diaconu Vasile. (f.d.86, 93)

În așa mod, Colegiul lărgit consideră că circumstanțele relatate, de fapt înlătură concluziile instanței de apel expuse mai sus, or, aceasta nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și anume cele cu referire la achitățile efectuate de către debitorul Pogorevici Iurie, precum și scopul acestora, dar a denaturat esența speței, invocând incapacitatea de plată a lui Pogorevici Iurie față de Diaconu Vasile.

Suplimentar, cu referire la aspectul eschivării de la restituirea împrumutului obținut de la Diaconu Vasile și comportamentului de rea credință care au dus la imposibilitatea urmăririi bunurilor în scopul executării actului judecătoresc, Colegiul lărgit consideră că instanța de apel urma să verifice în ce măsură acțiunile de înstrăinare a bunurilor, înregistrate pe numele lui Pogorevici Iurie și a soției sale Pogorevici Jermena, i-au încălcat drepturile lui Diaconu Vasile în calitate de creditor, inclusiv în procesul de executare intentat la cererea acestuia.

Or, pe lângă faptul că la dosar nu a fost prezentată o informație a executorului judecătoresc Miron Iacob cu privire la oportunitatea aplicării cărorva măsuri procedurale în privința lui Pogorevici Iurie, în vederea asigurării procedurii de executare, din motive de eschivare sau imposibilitate a executării documentului executoriu, potrivit circumstanțelor stabilite, Pogorevici Iurie a efectuat mai multe transferuri bănești, confirmate și de către Diaconu Vasile.

Respectiv, luând în considerație prevederile art.373 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Colegiul lărgit consideră că, instanța de apel urma să verifice legalitatea și

temeinicia hotărârii atacate, dând o apreciere relevantă drepturilor creditorului Diaconu Vasile în raport cu acțiunile debitorului Pogorevici Iurie, de restituire a împrumutului, reflectate în materialele anexate la dosar.

Cu toate acestea, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel incorect a constatat și elucidat circumstanțele cauzei și probele prezentate în acest sens, limitându-se doar la aspectele invocate de către partea apelantă.

Suplimentar, instanța de recurs remarcă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce, în speță, lipsește. Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea să fie motivată, justițiabilul având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia, 1986).

Astfel, instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre. În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel urma să constate și elucideze pe deplin circumstanțele cauzei și/sau să solicite probe suplimentare după necesitate, să le examineze și să le dea o apreciere în cumul, reflectând în decizie motivele concluziilor sale privind litigiul dat.

Mai mult ca atât, instanța de recurs notează că, în fața Curții Supreme de Justiție s-a iscat o problemă de fapt, care nu a fost dezbătută în cadrul instanței de apel și care este esențială, putând conduce la adoptarea unei soluții diferite în cauza dată, cum ar fi esența și volumul obligațiilor lui Pogorevici Iurie față de Diaconu Vasile, or, în circumstanțele în care obligațiile lui Pogorevici Iurie au avut de suferit schimbări, instanța de recurs este în imposibilitate de a da o apreciere corectă și justă cazului supus judecării, în condițiile când instanța de apel nu a dat o apreciere corespunzătoare circumstanțelor cauzei.

În context, Curtea Supremă de Justiție nu poate să se expună și nu poate pune la baza deciziei sale, niște circumstanțe noi care nu au fost invocate de către părți și care

nu au fost supuse dezbatelor, or, astfel procedura judiciară va avea un caracter neechitabil, cu prezența încălcării a Articolului 6 § 1 din Convenție. (cauza 72164/14 Covalenco vs Republica Moldova)

În altă ordine de idei, Colegiul lărgit este în imposibilitate de a verifica corectitudinea aplicării de către instanța de apel a cadrului legal referitor la nulitatea absolută a actului juridic, or, deși nulitatea absolută poate fi invocată de orice persoană care are un interes în declararea nulității, interesul trebuie să îndeplinească anumite condiții, una dintre care este ca interesul să fie născut și actual. Astfel, nu poate fi temei pentru declararea nulității un interes viitor sau incert, precum ar fi o eventuală imposibilitate a executării actului judecătoresc.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că s-au constatat erori judiciare care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și de a trimite prezenta cauză civilă spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La judecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală, reieșind din toate circumstanțele reale și esențiale ale pricinii. De asemenea, instanța urmează să indice cu suficientă claritate motivele pentru care acceptă sau respinge probele prezentate de către participanții la proces, precum și să argumenteze preferința unor probe față de celelalte, așa cum prevede alin.(4) al art.130 din Codul de procedură civilă, cu respectarea principiului contradictorialității, dându-le o apreciere corespunzătoare, și expunându-se asupra tuturor argumentelor formulate de către participanții la proces.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de avocatul Cojocaru Elena în interesele lui Pogorevici Iurie.

Se casează decizia Curții de Apel Bălți din 03 septembrie 2020, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Diaconu Vasile către Pogorevici Iurie, Pogorevici Jermena și Pogorevici David cu privire la constatarea nulității actelor juridice și se remite pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecători

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Mariana Pitic